

at faae en saadan Fortjeneste. Det maa bethde noget Andet end det, og det er, at der maa foregaa ialtsald Noget, som kræver Tid, og at man faar et helt Aar til at foretage disse Undersøgelser i, hvoraf altsaa Resultatet vil blive, at den ene eller den anden kommer til at betale Værdien af det Vortkomne. Men som sagt, jeg haaber, at det høie Thing vil tilgive mig, at jeg iøvrigt lader den Sag ligge efter den vidtløftige Diskussion, som den allerede har været Gjenstand for i det foregaaende Møde. Jeg tilraader altsaa det høie Thing at vedtage Vædringsforslaget til § 3.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Betalingen for Brevkort har jeg jo i Realiteten i selve Forslaget gaet ind paa den Tanke, som oftere har været fremfat her, om man ikke skulde se at gjøre Brevkortene noget mere benyttede, end de hidtil have været, og man har jo forsaavidt en begrundet Ret til at formode, at den høiere Porto er Grunden, hvorfor Brevkortene her ere meget lidet brugte, idet saadanne jo i de Lande, hvor Betalingen er lavere, blive brugte meget stærkt. Jeg har altsaa foreslaaet Nedsættelse, men deraf er jo kun resulteret et Forslag om hyderligere Nedsættelse. Nu skal jeg gjerne indrømme, at det ikke er noget Principspørgsmaal, men en Skjønssag, hvorvidt man tør gaa i saa Henseende, og jeg drifter mig ikke til at afgjøre, om en Nedsættelse til 4 Ore, som nu foreslaas, vil have nogen overordentlig betydlig Indflydelse paa Postvæsenets Indtægter, men det er en Selvfølge, at nogen Betydning vil den faae, om man end har det Haab, at Benyttelsen af Brevkort vil blive meget betydeligere, efter at Nedsættelsen har fundet Sted, end den var tidligere. Man kan derfor ikke regne, saaledes som den ærede Landssthingsmand for Dønsje (W. Peterfen) gjorde, og som ogsaa det ærede 2det Medlem for 8de Kredz (Breinholt) bemærkede, efter det nu benyttede lille Antal af Brevkort, men man maa regne Tabet efter det forhaabentlig større Antal, der kommer senere. Jeg sympathiserer i meget med de Udtalelser, som kom fra den ærede 2den Landssthingsmand for 8de Kredz, og jeg vil ogsaa bekjende, at jeg har en vis Forkjærlighed for Titalystemet paa Grund af den overordentlige Letthed, det giver i Beregningerne, saa jeg kunde ønske, at Systemet i det Hele taget blev det gjennemgaaende, og i Særdeleshed vilde det have min overordentlig store Tilslutning, hvis jeg havde nogenjomhelst Forhaabning om, at man kunde sætte den almindelige Brevtært til 10 Ore istedetfor 8 Ore, men jeg er overbevist om, at det ikke lader sig gjøre, ellers vilde jeg have proponeret det. Jeg

er overbevist om, at derfra, hvortil man engang er kommen, kommer man overordentlig vanskeligt, og dersom vi ved denne Leilighed kom ned til 4 Ore for et Brevkort, tror jeg aldrig, at vi kom op til 5 Ore mere. At man nu skulde have bedre Kort paa Haanden end tidligere med Hensyn til at opnaa at faae Tækten sat op til 10 Ore istedetfor 8 Ore, tror jeg ikke. Jeg tror ikke, at der er nogen overordentlig stor Udsigt dertil, naar man tager Hensyn til den Behandling, som Postfager faae i det andet Thing, hvor det jo er klart for Diebliffet, at man stiller sine Fordringer meget større, betegner det, der er gjort, som meget for lidt, medens man samtidig negter de begjærede Beløb til den Udvikelse af Postvæsenet, i Særdeleshed paa Landet, som nu finder Sted. Naar man altsaa paa det andet Sted ikke vil støtte sine egne Duffer med de fornødne Bevillinger, tvivler jeg, af Hensyn til Jordringernes Størrelse, meget paa, at det vil lykkes der at faae Posttækten sat op til 10 Ore. Imidlertid vil jeg med Hensyn til selve Forslaget sige, at jeg i Principet er enig i Nedsættelsen, som de Herrer vide. Jeg tror ikke, det vil gaa af uden noget Tab for Postvæsenet. Hvor stort eller lidet tør jeg ikke sige. Det er en Skjønssag; men er det et almindeligt Duffe, at der skal ske en Nedsættelse paa dette Punkt, vil det vel sagtens faae de Flestes Billigelse; thi det er den almindelige Gang, disse Sager faae, naar det først begynder at gaa ned ad. Jeg skal altsaa ikke gjøre nogen absolut Modstand derimod. De øvrige Vædringsforslag, som ere stillede af de samme ærede Medlemmer, kan jeg gaa ind paa, de have ikke nogen overordentlig stor reel Betydning. Der kan jo være det Tvivl, som blev optastet af den ærede 2den Landssthingsmand for 8de Kredz, om der er vundet særdeles ved den Omredaktion, som et Par af dem gaa ud paa. Jeg tror, i Særdeleshed naar man er inde i Postspøget, at der ikke vil være vundet noget Væsentligt derved. Den Realitetsforandring, der ligger i det ene Forslag, hvorved der indrømmes Ministeriet en mere uvidet Magt paa disse Omraader, kan jeg naturligvis ikke have nogen Grund til at modsætte mig.

W. Peterfen: Jeg kan ikke Andet end takke den høitærede Indenrigsminister for den venlige Naade, hvorpaa han omtalte mit første Vædringsforslag, idet han saa at sige henstillede til Thinget, hvilken af Delene det vilde vælges, enten 4 eller 5 Ore. Jeg skal saaledes gjerne frasalde alle de Bemærkninger, jeg ellers vilde have gjort overfor den ærede 2den Landssthingsmand for 8de